

11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν ἀγίων προπατόρων». Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶς τοῦ νέου (†980). Λεοντίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀχαΐᾳ (†1452).

‘Ηχος α΄. Ἐωθινὸν δ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθεμελιώσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοὶ, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ί', καὶ φάλλοιμεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικὰ γ', καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἅχος Λαός

Kυριε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε ^πει
 σα κου σο ο ον μου ^πει σα α κου ου σο ον
 μου ου Κυ ν ρι ι ι ε ^πει Κυ ρι ε ε κε
 κρα αξα προ ος σε ε ^πει σα κου σο ο ον μου ου
 ου ^προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου ^πεν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε ^πει σα κου σο ον μου Κυ ν ν ν
 ρι ι ι ι ε ^π

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
 η η μου ^πως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ^πε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ^πει σα κου σου μου Κυ ν
 ν ν ρι ι ι ι ε ^π

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν ¶
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας Δ Ω του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
 μαρ τι ι αις ¶
S υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν Σ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των ¶
P αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μου ¶
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων ¶
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν Δ Ω ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης ¶
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αν των πα ρατον A α δην ¶

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ^ρ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

και συ εγνως τας τρι βους μου ^π_ρ

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ¶

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσικωνμε ¶

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ¶

E κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ¶

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ¶

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ¶

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ¶ του ε ξο μο

λο χ γη σασθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου ¶

T ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε εν χας ¶ προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ ν ν ρι ι ι ι ε ¶ και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν **M** α α μαρ τι ι ι ων **Πα** ο τι
 μο ο νο ος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
 α α στα α α α σιν **π**

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι **χ**
π ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι **π**

K **Πα** **M** **Πα**
 ν κλω σα τε λα α οι Σι ι ων **π** και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την **π** και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν **π** ι εκ νε ε ε κρων **ο** ο τι αυ

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω αν **Δ**
Πα

ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας **π** εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων **π**

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε **π** **χ**
π ει σα

κουσον της φω νη η η ης μουν **π**

Δ **Πα** **M**
 εν τε λα οι ν μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω

μεν χρι ι στον **π** δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

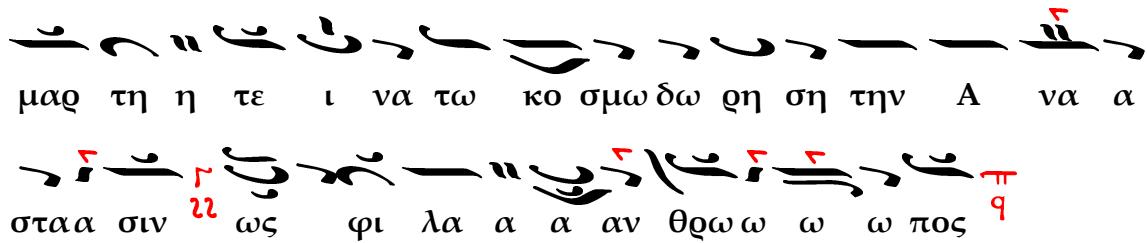
A να α α α στα α α α σιν **π** ο τι αν τος ε

στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων Δι Πα φ
 ο εκ
 της πλα νή ης του ε ε εχ θρον σ τον κο ο ο σμον δι
 λν τρω σα α α α με ε ε ε νος π
 "Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα π εις την φω χ
 νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν π
E Πα ν φρανθη τε ου ρα α νοι δι σαλ πι σα τε τα θε M
 με λι α τη ης γης π βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε εν φρο συ ν ν νην π ι δου γαρ π
M ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταν M
 ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε π και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε zω ε
Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
 ω πος π

Στίχ. ε'. Έὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε π τις ν πο
 στη σε ται q ο τι πα ρα χ σοι ο ι λα σμο ος
 στη σε ται q ο τι πα ρα χ σοι ο ι λα σμο ος

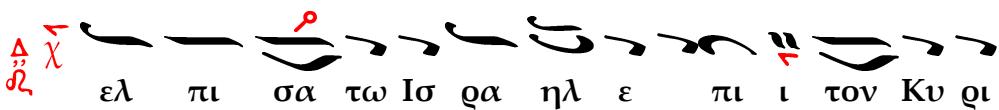
ε ε ε ε στιν ¶
T Πα M
 ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι η η
Πα
 μας ¶ πα θον τα και τα α φε εν τα γ και α να
σταν τα α εκ νε ε κρων γ υ υ μνη σω ω μεν λε ε ε ε
M
 γο ο ο ον τες ¶ στη ρι ξον ορ θο δο ξι α την εκ
Πα
 κλη σι ι α αν σου χρι ι στε ¶ και ει ρη νευ σον την
ζω ην η η μων γ ως α γα θος και φι λα α α αν
ρω ω ω ω πος ¶
Στίχ. **Γ'**. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου ¶ ηλ πι σεν η ψυ
χη μου ε πι τον Κυ ν ρι ι ι ι ον ¶
T Nη Πα M
 ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω ω τες οι οι
Πα
 α α να α α ξι ι ι ι οι δο ξο λο γι αν
προ σφε ρο ο μεν γ τη α φα τω σου ε ευ σπλαα
γχνι ι α χρι στε ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ¶
ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω ¶ και θα να τον α να

 μαρ τη η τε ι να τω κο σμαδω ρη ση την Α να α
 σταα σιν **υ** ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος **φ**

Τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια δ̄.

Ο ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἡχος πᾶς Νη 2

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι

 ov **ρ**

Tων Προ πα το ρων ση μερον πι στοι τε λγν τες μνη
 μο συ να **χ** α νυ μνη σω μεν χρι στον τον Λυ τρω την **ρ** τον
 με γα λυ ναν τα αν τρες **ρ** εν πα σιτοις ε θνε σι **χ** και
 θαν μα των τα πα ρα δο ξα πι στως **ρ** ε πι τε λε ε
 σαν τα Κυ ρι ov **ρ** ω ως κραται ov και δυ να τον **ρ**
 και εξ αν τω ων α να δει ξαν τα **ρ** ρα βδον δυ να
 με ως η μιν **ρ** την μο νην α πει ραν δρο ον και Θε ο παι
 δα Μα ρι αν την α γνην **ρ** εξ ης το αν θο ος προ η
 η ηλ θε **ρ** χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην **ρ** και
 α δα πα νον τρυφην και σω τη ρι αν την αι ω νι ι ov **ρ**

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἀπό εκ πα σων των

α νο ο μι ων αν τά δώ
Ο τάς α γι 8ς Παι δας εκ πυ ρος ρυ σα με νος
Δε σπο τα και εκ στο μα τος λε ον των Δα νι ηλ δώ ο
εν λο γη σας Α βρα αμ δώ I σα ακ τε τον δά λον σά δώ
και τον τά 8 τά νι ον τον I α καβ δώ ο εν δο
κη η σας εκ σπερ μα τος δώ τά 8 των γε νε σθαι καθ η
μας δώ ι να τάς πρι ιν ο λι σθη σαν τας δώ σω σης Προ
πα το ρας η μων δώ σταυ ρά σαι και θα πτε σαι αι και συν τρι
βεις τά θα να τά τα δε σμα δώ συν ε γει ρει εις τε πα
α αν τας δώ τάς απ αι ω νος ον τας εν νε κροις δώ προ
σκυ νν τας σε χρι στε την Βα σι λει αν την αι ω νι ι ον δώ

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, δώ

παν τες οι λα οι δώ

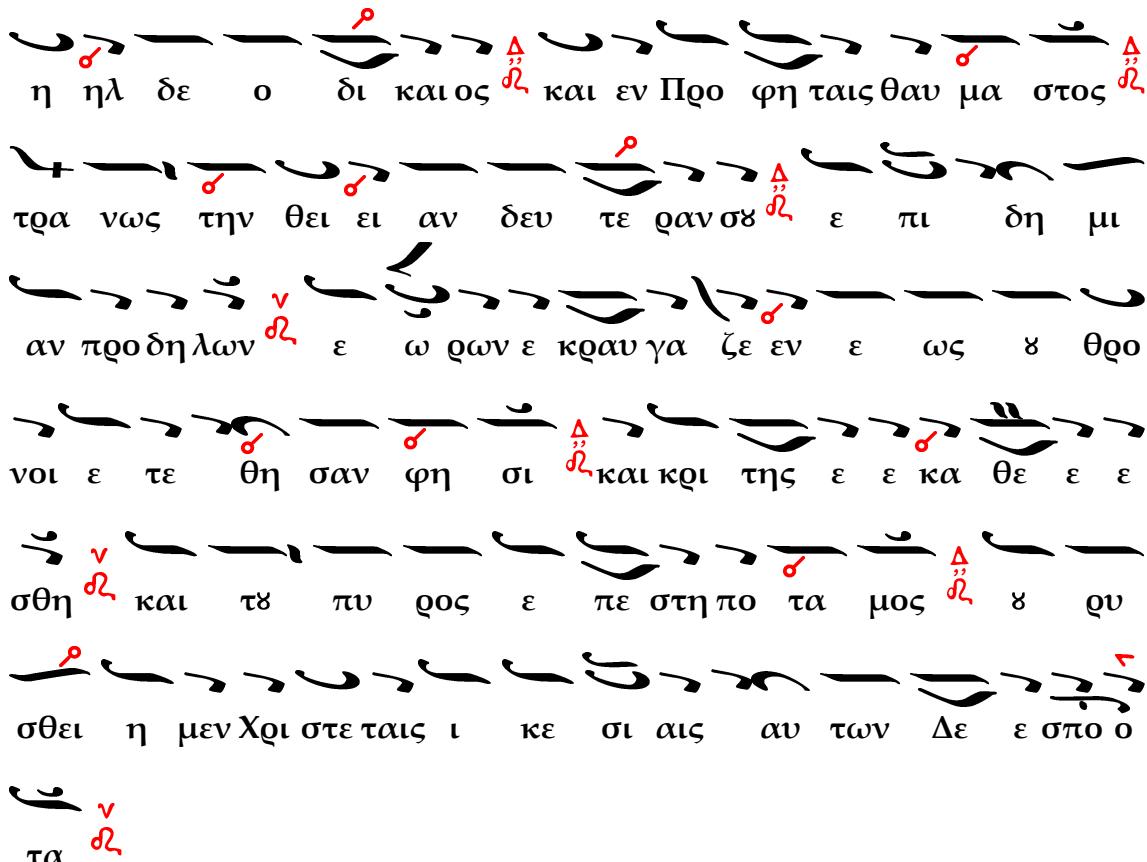
Ω ζ εν ψε κα δι με σον της φλο γος τη δρο σω τά

Πνευ μα τος α γαλ λο με νοι οι Παι δες τα Θε ε πε
 οι ε πα ταν μν στι κως εν αν τη προ τυ πω σαν τες
 την Τρι α δα και την σαρ κω σιν χρι στα και ως σο
 φοι οι δι α πι στε ως ε ε σβε σαν δυ να μιν πν
 ρος και Δα νι η ηλ δε ο δι και ος λε
 ον των ω φθη φι μω της αν ταις δε η σε σι ι δυ
 σω πα με νος φι λαν θρω πε Σω τηρ και η μας τα
 ρα σβε ε ε στα και αι ω νι ρ λυ τρω σαι πν
 ρος και α ξι ω σον τυ χειν της ρα νι ρ βα σι
 λει α ας σρ

Στίχ. 1. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω να

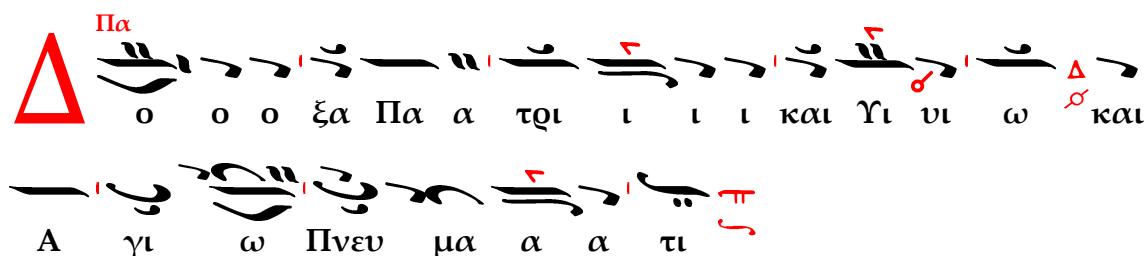
Ω ον περ εν δρο σω ον τες οι πι στοικαι α γι οι Παι
 δες σρ εν κα μι νω της φλο γος της τα πυ ρος προ ε
 ζω γρα φθν μν στι κως την εκ Παρ θε να σρ ε λευ
 σιν την α φλεκτως α να λαμ ψα σαν η μιν και Δα νι

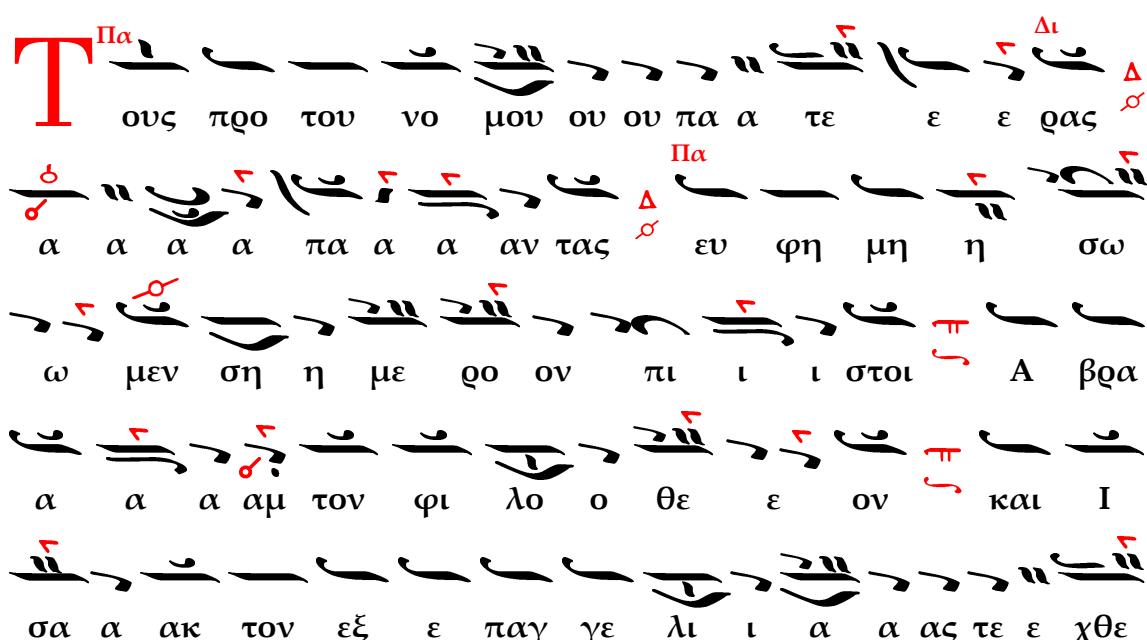

 η ηλ δε ο δι καιος και εν Προ φη ταις θαυ μα στος
 τρα νως την θει ει αν δευ τε ρανσ ε πι δη μι
 αν προ δη λων ε ω ρων ε κραυ γα ζε εν ε ως 8 θρο
 νοι ε τε θη σαν φη σι και κρι της ε ε κα θε ε ε
 σθη και τρ πν ρος ε πε στη πο τα μος 8 ρυ
 σθει η μεν χρι στε ταις ι κε σι αις αυ των Δε ε σπο ο
 τα

Δόξα.

Ανατολίου.

Ἔχος Πα

 Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 A γι ω Πνευ μα α α τι

 Τ Πα ους προ του νο μου ου ου πα α τε ε ε ρας
 α α α α πα α α αν τας εν φη μη η σω
 ω μεν ση η με ρο ον πι ι ι στοι A βρα
 α α α αμ τον φι λο ο θε ε ον και I
 σα α ακ τον εξ ε παγ γε λι ι α α ας τε ε χθε

ε εν τα και Ι α α κωβ και τους δω ω ω δε ε
 κα πα α τρι α α α αρ χας Δα βι ι ι ιδ τον
 πρα ο ο τα α α τον και αι αι Δα νι ι
 ηλ τον ε πι θυ μι ω ω ανπροο φη η η την και
 Δι τους τρεις παι αι αι δα ας συν αν τοις γε ραι αι αι αι
 Πα ρο ο ο ον τες δι τους την κα α μι ι νον εις δρο
 ο ο σο ον με τα α βα λο ο ο ον τας αι τον
 Δι ον με νοι οι α α φε ε ε ε σιν δι πα ρα χρι
 στου ου ον τον ον Θε ε ε ου δι τον ε εν δο ο
 ξα ζο ο με ε ε νον ου δι εν τοι οις α γι ι ι οι
 οις α α αν τον

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ὕχος Λ Πα φ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην η
 Τ Πα ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ω πων

Nη Πα σπα α ρει ει ει σαν **¶** και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν **॥** την ε που ρα α α νι ι ι ον
 πυ ν ν λην **¶** ν μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
Παρ θε ε ε ε νον **¶** των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα **¶** αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ου ρα α νος **Δι** και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος **¶** αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λον ου σα **॥** ει ρη νηναν τει ση η ξε ε
 και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε
M Πα
 ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ ν
 ραν **॥** ν περ μα χον ε χο ο με εν **॥** τον εξ α αυ
 της τε χθε ε εν τα Κυ ν ρι ι ι ον **¶** θαρ σει
 ει ει τω τοι οι οι νυν **¶** θαρ σει τω λα ο ο οστου Θε ε
 ου **¶** και γαρ αυ τος πο λε μη σειτους ε εχ θρ8 8ς **॥** ως
M
 παν το δυ ν ν να α α α μο ο ο ος

* * *

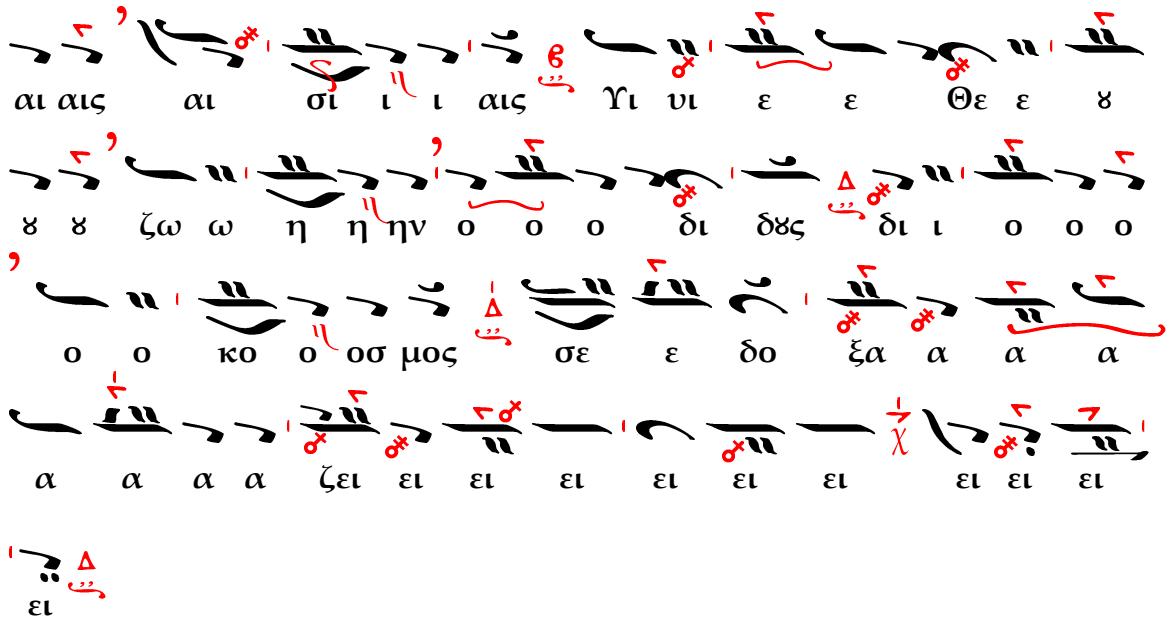
Εἴσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

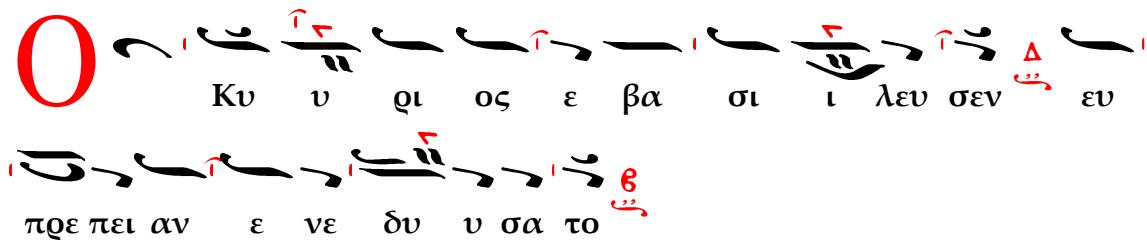
Ἄχος Δι-θο-

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τ⁸
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

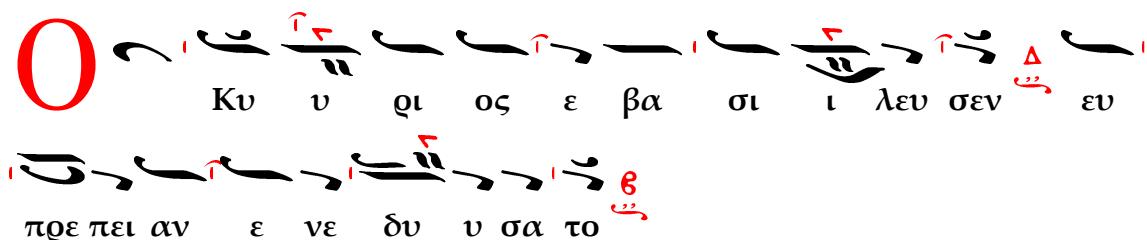

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

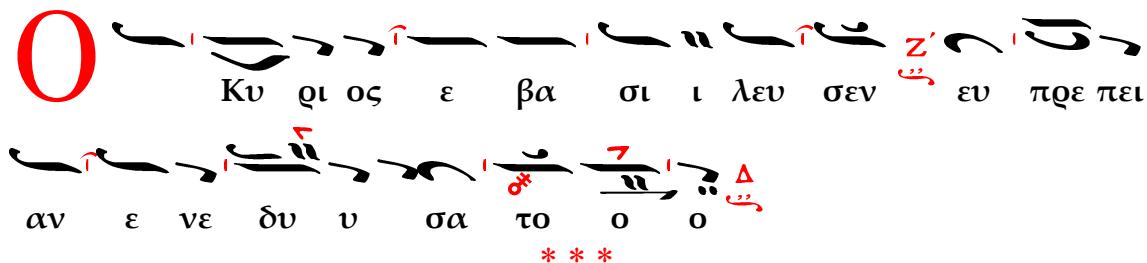
Ἄχος Δι θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκαστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο **ἱερεύς**: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ὀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖον λαοῦ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο **ἀναγνώστης**: Ἄμήν.

Ο **προεστώς** ἢ **ὁ ἀναγνώστης**:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖον λαοῦ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Αναστάσιμον.

Ἔχος Λ^η Πα φ

T^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε παθων η λευ θε ρω θη μεν Δ^η
 και τη α να στα σεισου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι Π^η

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ^η χ Δ^η και πε ρι ε ζω σα το Δ^η

A^{Πα} γαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι ευ φραι
 νε σθωσαν Π^η χει ρας κρο τει τω τα ε θη με τεν φρο συ

νης Δ^η Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε
 Μ^η

τας α μαρ τι ι ας η μων Π^η και τον θα να τον νε κρω
 ω ω σας Ζ^η ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω

κο τα τον Α δαμ Π^η παγ γε νη α να στη σας ως φι
 λα ανθρωπος Π^η

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην Δ^η χ Δ^η
 η τις ου σα

λευ θη σε ται Δ
Β Πα α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γη ης α κα τα
 λη πτε ε κων ε σταυρω σαι δι α φι λανθρω πι ι αν π
 ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
 και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
 σαν το π Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην Δ εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη π ω του θαν μα τος πως θα
 να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η Δ
 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραν γα
 ζον τα και λε γον τα Δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι π

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε Δ εις μα κρο τη

τα η με ρων Δ
Γ Πα ν ναι αι κες μν ρο φο ροι μν ρα φε ρου σαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη ευ ρου σαι το α α α χραν τον σω μα

σου ^Δ_ρ πα ρα δε του αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαν αν μα ^Δ_ρ τοις Α πο στο λοις ε
 λε γον ^π_ρ α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κοσμω
 το με γα ε ε λε ε ος ^π_ρ

Δόξα.

Τῶν Προπατόρων.

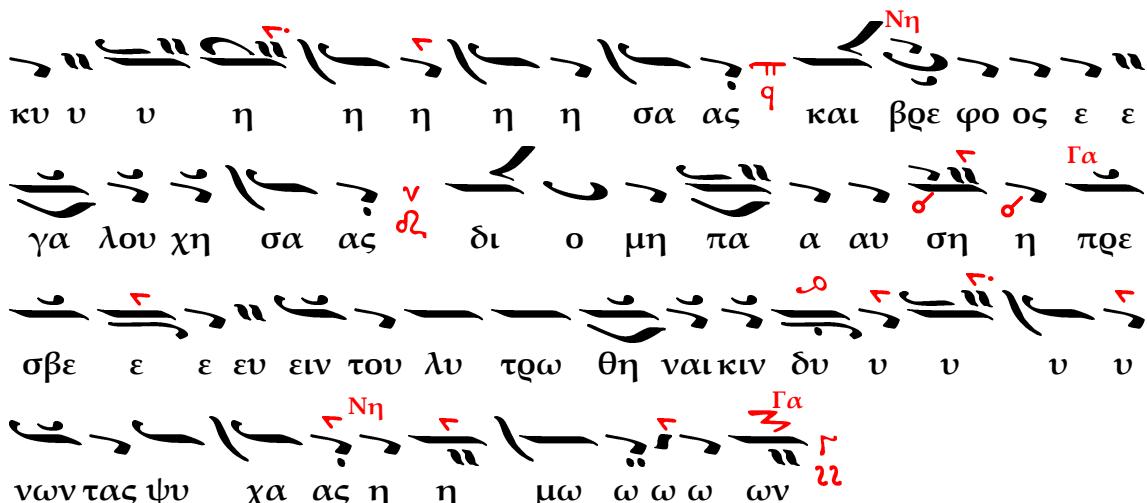
Ὕχος ^π_π Γα φ

Δ ^{Νη} ο ξα α Πα τοι ι ι ι και γι νι ω και
 αι Α γι ι ω ω Πνε ε εν μα α α τι ι ^π_ρ
T ^{Γα} ων προ πα το ρων το συ ν ν στη μα ^υ_ρ οι
 φι λε ο ο ορ τοι οι δε ε εν τε ^υ_ρ ψαλ μι κω
 ω ως εν φη η μη η η σω ω ω με εν ^π_ρ Α α δαμ τον
 προ πα το ο ρα ^υ_ρ Ε νωχ Νω ω ω ε Με ελ χι ι ι σε
 ε ε ε δε εκ ^{Νη} Α βρα α αμ Ι σα α α ακ και αι
 Ι α κω ωβ ^{Γα} ^ν με τα νο μο ον Μω ν ση η ην και
 Α α α α α α ρων ^υ_ρ Ι η σον ου ουν Σα μου ον η η
 ηλ και αι Δα α βι ιδ ^π_ρ μεθ ω ων τον Η η η σα ι

Ι ι α αν ^π_q Μ Γα ε οε μι αν Ι ε ζε κι
 ι ηλ ^υ_q και Δα νι ηλ και τους δω δε ε κα ^υ_q α μα Η
 Πα λι ι ον Ε λισ σαι αι ον και του ους α α α πα
 α α αν τα ας ^{Nη}_π Ζα χα ρι ι α αν και αι το ον Βα
 πτι στη ην ^{Γα}_υ και τους κη ρυ ξα αν τας χρι ι στον ^υ_q την ζω
 ην και α να α στα σιν του γε ε ενους η η μω ω ω
 αν ^{Γα}
 ων ^π_υ

Και νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

K ^{Nη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 νας των αι αι αι αι μη ην ^π
A ^{Nη} σπο ο ρως ε εκ θει ει ον Πνε εν μα τος ^υ_q βουν λη
 σει δε Πα α τρος συ νει λη φα ας Υι ον το ον του ον ον
 Θε ε ε ε ον ον ^π_q εκ Πα τρος α μη το ο ρα προ
 των αι ω ω ω νων υ πα α αρ χο ο ο ον τα α ^π_q
 Νη ^{Γα} δι η μας δε ε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε
 ε γο ο νο ο ο τα ^{Πα}_υ σα ρκι ι ι α α πε ε

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν διοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὁρμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

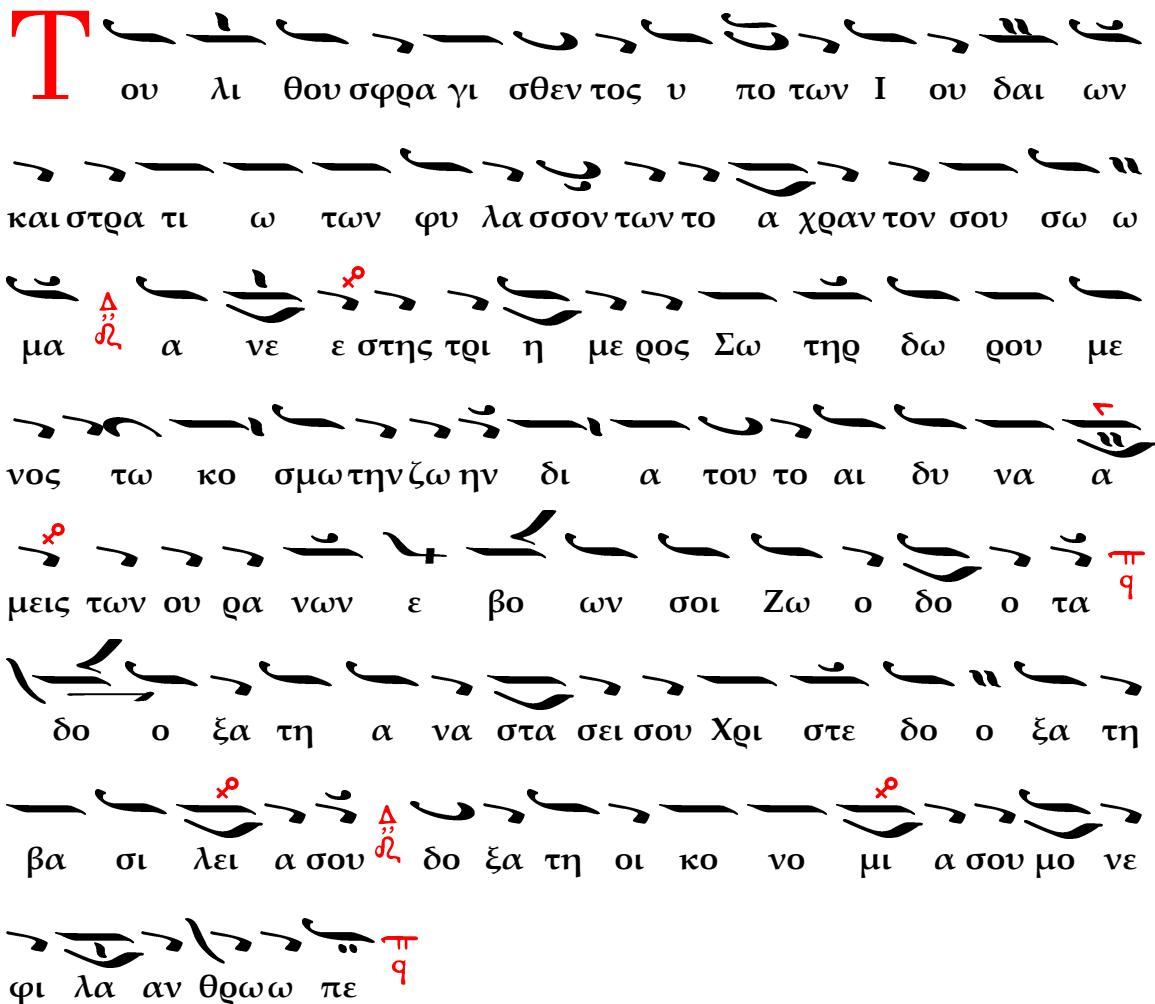
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ὄφεις ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην.

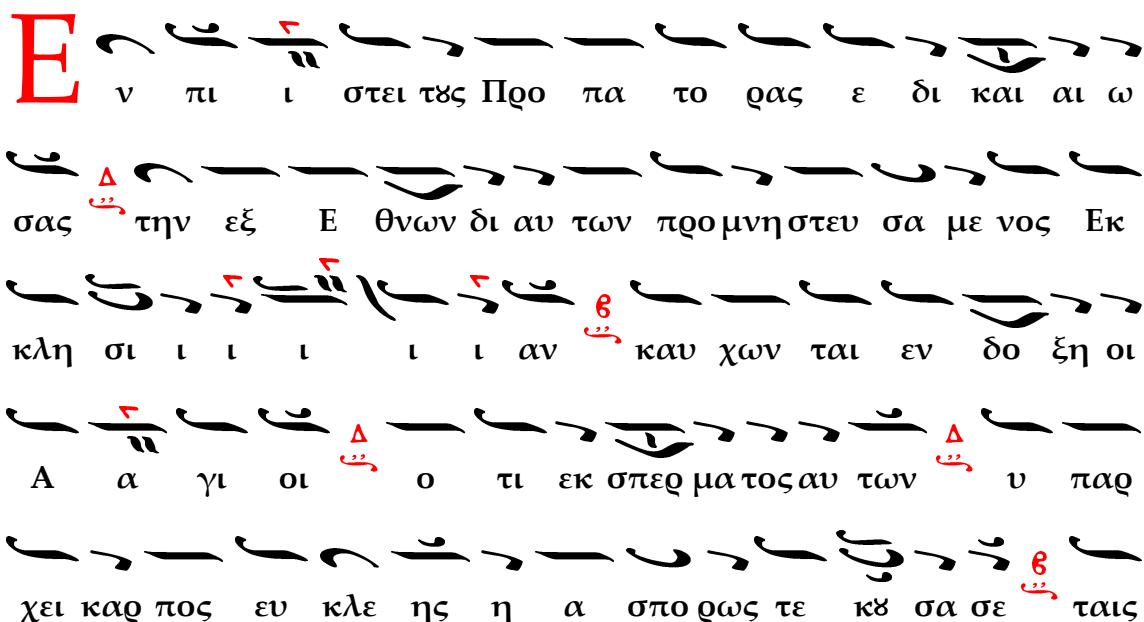
Ἄπολυτίκια.
Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

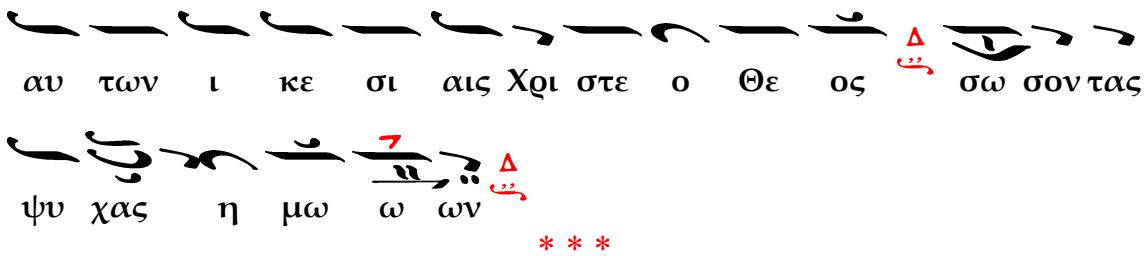
Ὕχος Λ Πα φ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγίων Προπατόρων, ἥχος Δι Θ.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς:

Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς: Δόξα σοι, δ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχρόντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων

ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν
δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν
ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου
(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *